

Dziennik Powszechny

W PIĄTEK dnia 28 Października 1831 roku.

N^{ro} 294.

Na DZIENNIK niniejszy prenumerować można (mieściąc po 5 złp. kwartalnie po 15 złp.) w następujących miejscach.

- 1.) W KANTORZE GŁÓWNYM Dziennika przy ulicy Kozięj, w domu W. Draca
- 2.) W Sklepie PUNTNERA na przeciw S. Krzyża.
- 3.) W Sklepie RINGA w środku Nowego Świata.
- 4.) W sklepie SCHMIDTA w środku ul. Elektoralnej.
- 5.) W Sklepie SOMMERA przy ulicy Długiej.
- 6.) W Sklepie EHRENFEUCHTA przy ulicy Zakroczymskiej.
- 7.) W Sklepie MORITZA przy ulicy Mostowej.
- 8.) W Sklepie ROMA przy ulicy Frcta.
- 9.) W Sklepie CIECHANOWSKIEGO na przeciw Zygmunta.
- 10.) W Sklepie RHAUA przy ulicy Krakowskie Przedmieście.
- 11.) W sklepie KUNKLA przy ulicy Wierzbowej.
- 12.) W księgarni SZTEBLERA w domu Towarzystwa Przyjaciół Nauk.
- 13.) W sklepie ŚLASKIEGO przy ul. Senatorskiej.
- 14.) W BIURZE INFORMACYJNYM w pałacu Potockich.

— Na PROWINCYI przyjmują prenumeratę wszystkie biurowe pocztowe, kwartalnie tylko, za cenę 21 złp.

(Życzący sobie kompletnego exemplarza z kwartału bieżącego, nabyć go może w Kantorze Redakcyi.)

Cześć Urzędowa.

PREZES RZĄDU TYMCZASOWEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Przekonawszy się, że wielu urzędników oraz officialistów sądowych i innych administracyjnych królestwa Polskiego, w czasie trwającej w temże królestwie niespokojności, oddalwszy się od swoich obowiązków, dotąd na miejsce nie powrócili, przez długie zaś nie obsadzenie urzędów przez nich piastowanych, bieg służby publicznej na nieporządek i zwłokę mógłby być narażonym, przeto zapobiegając tak szkodliwym skutkom, polecam urzędnikom i officialistom wydziału sądowego, i innych wydziałów administracyjnych, aby najdalej przed dniem 15 Listopada r. b. do miejsca swego urzędowania powrócili. Nieprzybywający w terminie oznaczonym, i nie mogący dostatecznie usprawiedliwić swego opóźnienia w powrocie, będą uważani jako opuszczający samowolnie swe posady, i inni w ich miejsca zostaną mianowani.

w Warszawie d. 9 (21) Paźdz. 1831 r.

Rzeczywisty tajny Radca
F. Engel.

POZEWY EDYKTAJNE.

Okólnik Cessars. Królew. Gubernium Galicyjskiego.

Względem dozwolonego przez Najjaśniejszego Pana powrotu do c. k. Państw, wysłany do królestwa polskiego, równie iak i tym wszystkim poddanym galicyjskim, którzy swój pobyt także bez pozwolenia przedłużali.

Wypadki, przez które prawny porządek w Królestwie Polskiem obalony został, spowodowały także mieszkańców Galicyi do samo-

wolnego także udania się, albo do bezprawnego przedłużenia pobytu swego w królestwie w zbuntowaniu byłem.

Z tego powodu, wydane zostały wezwania pod dniem 30 Grudnia 1830 i 23 Lutego 1831.

Doszło iednak do wiadomości N. Pana, że wielu z tych, którzy tym wezwaniom natychmiast nie powodowali się, i z swoiey nieobecności nie usprawiedliwili się, życzą sobie nazad do swoiey oyezyny powrócić.

Najjaśniejszy Pan zawsze skłonny dla uwiedzionych, którzy do swoiego obowiązku powracają, surowość prawa z najwyższą łaską łagodzić, raczył onym najwyższą uchwałą z dnia 9go Października 1831 powrotu do Państw austriackich pod następującymi warunkami dozwolić:

1) Każdy powracający w przeciagu iednego miesiąca, rachując od dnia, w którym niniejsze obwieszczenie po pierwszy raz w lwowskiej gazecie umieszczonem zostanie, to jest: od dnia 18 Paźdz. r. b. albo osobiście swoje przyszłe miejsce pobytu przełożonemu cyrkulu wymienić, albo w tymże samym terminie u tegoż dokładnym sposobem wywieść się ma, że ma aż do owego czasu powrócić nie podobnem było.

2) Przeciw tym, którzy niniejszemu rozporządzeniu zadosyć uczynią, każde dalsze karne postępowanie, równie iak i wykonanie zapadłych już wyroków karnych za emigracją, iednak z zastrzeżeniem praw, z tąd dla trzecich osób przyrosłych, ustać mają. Maątek wskutek takowego wyroku na skarb stanu zabrany, zwróconym zostaje od dnia udowodnionego powrotu.

3) Przeciw onym zaś, którzy rozporządzeniu, w pierwszym punkcie zawartemu, w postanowionym terminie zadosyć nie uczynią, istnące prawa w swej zupełnej mocy zastosowane być mają.

4) Równie też z osobami, które w c. k. wojsku, albo w służbie cywilnej zostawały, i które nieotrzymawszy jeszcze uwolnienia z c. k. służby, takową opuściły, i bez otrzymanego pozwolenia do Polski wyniesły się (emigrowały,) i stosownie do wydanej odezwy nie, powróciły, podług praw postąpić należy, a zatem takowe osoby do ulaskawienia, w drugim punkcie wzmiankowanego żadnego prawa nie mają.

5) Na przybyłe na powrót osoby włożonym zostaje na przeciag dwóch lat obowiązek, aby do odmienienia swego pobytu, uprzednio o pozwolenie krajowego Gubernium przez urząd cyrkulowy prosily.

W razie opuszczenia doniesienia takowego, Gubernium stosowne do okoliczności skarce nie zarządzi.

Co niniejszem w skutek dekretu wysokiey kancelaryi nadwornej z d. 10 b. m. do liczby 23,045; do powszechnej wiadomości podaje się. we Lwowie d. 15 Paźdz. 1831 r.

Edictal Citation.

Der Schreiber Joh. Friedrich Soenke, Sohn des hierselbst verstorbenen Kaemmerers Soenke, ist von dem Jahre 1808 von hier nach dem Koenigreiche Polen gegangen, dort zu Mława kurze Zeit als Schreiber beschaeftigt gewesen, und seitdem verschollen. Da nun seine Erben auf Todeserklaerung provocirt haben, so fordern wir den vorgedachten Schreiber Johana Friedrich Soenke und dessen etwanige unbekante Erben hiermit auf, in termino den 20ten September 1832 hier zu erscheinen, eventualiter vor oder in dem Termine von seinem Leben und Aufenthalte schriftlich oder mündlich Nachricht zu geben, widrigenfalles er für todt erklaert und sein Vermoegen den bekannten naechsten Erben ueberwiesen werden wird.

Zempelburg d. 15 September 1831.
Das Kreis Gericht.

LISTY GOŃCZE.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego.

Wzywa wszelkie władze krajowe nad bezpieczeństwem publicznym czuwające, aby w razie spostrzeżenia poniżej opisanego starozakonnego Wigdora Starostę, o ułatwienie złodziejom kradzieży, przez odbieranie od nich i sprzedawanie kradzionych rzeczy, i kradzież mocno podeyrzanego, że wsi Kapanina powiatu Wieluńskiego, gdzie mieszkał, w czasie śledztwa zbiegłego, przytrzymać; i pod strażą Sądowi tutejszemu odesłać polecily.

Jest on wieku lat 40, żonaty, wzrostu wysokiego, twarzy ściaglej, oczu szarych, nosa miernego włosów na głowie i faworytów czarnych był ubrany w czasie ucieczki w płaszcz szaraczkowy sukienny, i westkę taką, spencer zielony, buty ordynaryjne.

w Kaliszu d. 2 lipca 1831 r.

Prezydujący *Suksicht.*
Witkowski.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Kaliskiego.

Przywodząc do skutku rekwizycją Królewsko-Pruskiego Jekwizytoryatu w Poznaniu d. 3 sierpnia r. b. do nr 227 uczynioną, mamy zaszczyt przesłać Sz. Redakcyi kopią listu gończego, za Aureliuszem Brzozowskim wydanego, a przy powyższej rekwizycyi nadesłanego z wezwaniem, by takowy list gończy Sz. Redakcyi w Dzienniku Powszechnym, najbliższym umieścić polecila.

w Kaliszu d. 12 Października 1831 r.

Prezydujący *A. Puchata.*
Głowiński.

Oslawiony złodziey Aureli Brzozowski, który już kilkakrotnie tak na transporcie, iako i z

więziń uciekł, był teraz po jego schwytaniu w Wschowie dla bezpieczeństwa w wszelkie kaydany iakie tylko użyte być mogły, opatrzone, a przecież udało mu się w nocy z d. 2 na 3 b. m. między 12 a 2 godziną, takowe kaydany zniszczyć i na wolność uciec.

Wszelkie władze tak wojskowe iako i cywilne upraszamy zatem, aby na tegoż niżej opisanego niebezpiecznego złodzieja baczące oko miały, tego wrazie zdybania aresztowały, i pod ścisłą strażą nam przystawić raczyły.

Rysopis: Przewisko Brzozowski, Imię Aureli, rodem z Poznania, religii katolickiej, wieku 27 lat, wzrostu 5 stop, 5 cali, włosów błęd, brwi błęd, ocz niebieskich, czoła otwartego, nosa kończatego i nieco długiego, ust proporcjonalnych, brody blond, zębów dobrych, skład twarzy pociągły, cery bladej, postawy siadłej, mówi po polsku i dosyć dobrze po niemiecku.

Szczególne oznaki: mowa jego równa się więcej żeńskiemu niż męskiemu głosowi.

Gdy tenże przy swej ucieczce iak dawniej tak i teraz odzież więzienia pozostawił, przeto ubiór jego niemoże tu być opisany.

Poznań d. 3 sierpnia 1831 r.

Królewski Inkwizytorjat,
(podp.) Herizler.

OSTRZEŻENIA.

Dyrekcya Jeneralna Loteryi Królestwa [Polskiego.]

Podając do powszechnej wiadomości, iż JP. Józef Wronski tu w Warszawie w domu pod liczbą 106 przy ulicy Piwnej zamieszkały, od dalszego w tymże domu utrzymywania kantoru loteryi liczbowej pod nrem 36 na własne żądanie uwolnionym został; wzywa zarazem tych wszystkich, którzyby do niego pretensye z gry w loteryę liczbową pochodzące rościć mieli prawo, ażeby ztakowemi w ciągu dni czterdziestu, licząc od dnia dzisiejszego do Dyrekcji Jeneralnej, zgłosili i one udowodnili, a to dla tego, iż zaraz po upłynieniu wspomnionego terminu, kaucy na zabezpieczenie skarbu i grających w loteryę liczbową przez JP. Józefa Wronskiego złożona, onemu zwróconą zostanie, a następnie pretensye później podane od nikogo przyjęte niebędą.

w Warszawie dnia 22 Października 1831 r.

Referendarz Stanu,

Zastępujący Dyrektora Jlnego Loteryi
Marszałowski.

Sekretarz Dyrekcji,
Straszak.

Cześć Nieurzędowa.

P O L S K A

z Warszawy 28 Października.

— NAYIAŚNIEJSZY CESARZ I KRÓL raczył Jenerała Jazdy Hr. Witt mianować kawalerem orderu Orła Białego.

— Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego, rozpoczęła swe czynności.

— Dnia wczorayszego przybyła hrabina Witt małżonka Woennego Jenerała Gubernatora tutejszej stolicy.

— W Frankfurcie n. M. płacono za listy zastawne polskie excl. Pro C. złp. 83 1/4, za obligacye udziałowe złp. 343 gr. 15.

— Na ostatnie targi Warszawskie dostawiono żyta korcy 2300. Pszenicy kor. 355. Grochu kor. 34. Jęczmienia kor. 1214. — Owsa kor. 1635. Siana fur 691, przypędzono Wołów 699. — Wieprzy 262. Baranów 1182; również i innych przedmiotów ciągle znaczna przybywa ilość.

R O S S Y A

z Petersburga 11 Października

— Ukazem z dnia 23 z. m. NAYIAŚNIEJSZY CESARZ JmC upoważnił ministra skarbu do puszczania w obieg trzeciej seryi, biletów skarbowych.

— Według otrzymanych tu wiadomości z Pekingu z dnia 14 lipca, tameczne poselstwa rossyjskie zamierzało w kilka dni opuścić stolicę i to w towarzystwie wyznaczonego sobie kommissarza w zamiarze powrotu do Rossyi; według tego w początkach października stanęłoby w Kiachta. Nowe to poselstwo rossyjskie było od Chińczyków bardzo uprzejmie przyjęte.

— Dziennik *Journal de St. Petersburg* umieścił szczegółowy opis pomnika, który Nayaśniejszy Cesarz Jegomość chce kazać wnieść wiekopomnej pamięci nieboszczykowi Cesarzowi Jmci Alexandrowi przy pałacu zimowym. W opisie tym powiedziano między innymi.

„Już dawniej donieśliśmy, że pomnik ten będzie miał nieiakie podobieństwo do kolumny Traiana. Lecz artysta mający sobie poruczone wykończenie tego dzieła pan Montferrand musiał się ograniczyć na zastąpieniu nieosiągniętych szczegółów starożytnego dzieła sztuki, wielkością i wspaniałością ogólnego wrażenia. Dla osiągnięcia tego, proponował aby naśladując ten wielki granit ogromnej objętości, który on odkrył podczas częstych podróży inspekcyjnych w tym samym łomie kamieni, z którego dobyto 48 kolumn kościoła Izaaka. Słup ten ma mieć 12 stóp w średnicy i 84 stóp wysokości. Obawiano się o szczęśliwe wylamanie tak ogromnej masy granitu, iednakże praca ta powiodła się szczęśliwie. Kamień ten dobyty został przy północno wschodnim ustępie zatoki fińskiej w Peterlaxa między Wyburgiem i Friedrichsham; ma 98 stóp długości, a średniej grubości stóp 22 ciężar jego, może być przyjęty na 9,576,000 funtów. Pracą tą zajmowało się 600 ludzi przeszło lat 2. Części z których kamień ten się składa, a które nadwzyczaj są ścisłe, są następujące: szpat półny pięknego ciemno czerwonego koloru, którego odbicie przedstawia piękne światła i żywy blask; bardzo rzadki czarny glimer, którego małe czarne kawałki mają połysk kruszczowy i szary kwarc, który w małych nieregularnych kryształach podzielony jest w massie.

Zdaie się iż granit ten, przyimie najpiękniejszą politurę i wyrownywa prawie pięknym łomom skał Syeny. Skoro odebrano pewną wiadomość o wylamaniu tego kamienia, bez przerwy pracowano koło jego zaokrąglenia; statek 150 stop długości z umysłu zbudowany do przewiezienia jego stoi w porcie przy łomie na kotwicy i wkrótce przez kilka statków parowych popychany przyplynie po Newie.

A N G L I A

z Londynu 15 Października.

— Arcybiskup Yorku znajdował się zeszedł-go piątku, nim w przedmiocie bilu reformy głosowano, w Izbie wyższej; lecz udał się do

domu ieszcze przed ukończeniem głosowania. Mówią, że jest za reformą, lecz niechciał przeciw opinii prymasa Anglii Arcybiskupa Kontoberyjskiego głosować.

— Podług dziennika *Courier*, miał Król objawić życzenie aby Królowa oddaliła swego Szambellana Hrabiego Howe, który głosował przeciwko bilowi reformy.

— Dziennik *Morning Post* tak się wyraża w przedmiocie odrzucenia bilu reformy i wypadków potem zaszłych: Decyzya Izby wyższej jest pocieszającym dowodem wytrwałości patriotyizmu, wysokiej prawości i odwagi lordów. Jest ona dowodem, że angielskie parostwo jest takie, iakie sobie życzył i wystawiał każdy, kto tylko nienależy do niskiej i niewiadomej klasy Demokratów. J jest szansem Angielskiej konstytucyi niezbędną strażnicą praw, pomyślności i szczęścia ludu; Lecz czyliż świetne głosowania nieudowodniają nic więcej? Tak jest udowodniają przed wszystkim: że Hrabi Grey i jego kolegom którzy wyiawszy Lorda Kanclerza, okazali się do wszystkiego niezdolnemi, nawet we względzie ich przedmiotu, to jest, reformy, zupełnie brakuje szczeroci i zręczności. — Gdyby byli zdolnemi prawemi reformistami, czyliżby na ów czas kwestyą reformy przywiedli do stanu w jakim się teraz znajduie? Możeż być co większym dowodem braku doświadczenia lub szczeroci, iak usiłowanie dopięcia celu, który z samą naturą środków, przez które iedynie mógł być osiągnięty, jest w sprzeczności. Przez swoją niedołączność i bezwzględność przywieźdzeni do położenia w którym dla utrzymania ich urzędowego bytu potrzeba było wprawie kray w ruch e lem zebrania zaślepionych i niestawnych stronników w Izbie niższej, ułożyli plan reformy, który temu celowi wcale nie odpowiada. I w istocie udało im się ziednać sobie stronników tego rodzaju. Służąc przytem sobie, iakoby iakiej partyi, czynili bardzo wiele; nic atoli nie uczynili dla udania się reformy. Zdrowo myśląca część ludności zgodzi się zapewne z znami na to. Bardziej zatrwazającemi przecieź, iak wszystko to co dopiero działałi, okazują nam się ostatnie kroki tych mężów. Pytanie czy obiedwie Izby, Parlamentowe wciągiem nieporozumieniu się znajduia, czy spustoszenie i nędza po kraiu się rozszerzący okropności domowej wojny to szczęśliwe Królestwo nawiedzą, czy Parostwa mają być zniesione, albo co gorsza przez przesadzone wykonywanie prerogatyw mianowania zniestawione i na zawsze osłabione; są to pytania, które teraz za pomocą władzy ministrów w Izbie niższej, którą przy ostatnich wyborach bezwstydniei środkami nabyli, podług ich upodobania rozwiązane być mogą. Jakże użyją tej zatrwazającej władzy? Oto właśnie widzimy iak daleko żądza honoru stronictwo ich doprowadziła: miałażby ta kray nawet wgwałtowne uwikłać zamieszanie? Wkrótce musi się pokazać, czy ich egoizm istotnie jest większym, iak wszelki wzgląd na dobro kraiu.

— Dziennika *Courier* donosi iakoby o pocieszającym postrzeżeniu, iż wszyscy katolicy parowie, zwyiatkiem lorda Arundel, a w Izbie niższej wszyscy członkowie katolicy z wyiatkiem Sir Th. Constable, głosowali za bilem reformy. Gdyby, dodaie wspomniony dziennik, katolicy byli się dali uwodzić własnemi korzyściami; toby się byli opierali bilowi, lecz byli powodowani natchnieniem honoru miłości oyczyny i miłości chrześciańskiej ku protestant-

skim swym braciom, kiedy ci doznali oporu naczelników swojego wyznania. Dziennik ten zbiera także pogłoskę o wyściu lorda Palmerston z ministeryum.

— Dowiadujemy się w tej chwili (dnia 14 wieczorem) że ministrowie zmienili swój zamiar względem odroczenia parlamentu, i że na ostatniej radzie gabinetowej, postanowiono: iż prorogacja nastąpi dopiero po przejsciu kilku ważnych bilów, będących dotychczas pod dyskusją. Bydź więc może, iż zgromadzenie parlamentu, potrwa jeszcze przez dni 14. Mojemaią, iż odroczenie nie potrwa nad 6 tygodni, a natenczas reforma będzie znowu naprzód wzięta pod rozważenie. Liczba nowo mianować się mających parów, dotychczas nie jest oznaczona, i będzie zawisała od tego, ilu Parów zmieni dotychczasową swoją opinią i przejdzie na stronę ministeryum; już tak podobno uczyniło kilku, którym stan opinii publicznej nie był wiadomy. Dzisiejsze rozprawy Izby wyższej były mało zajmujące. W Izbie niższej, podanie dwóch petycyi mieszkańców obojczy Kanady, mianowicie względem niedostatecznego nauczania młodzieży i zaniedbania fabryk, stało się powodem żwawey dyskusyi.

— Morning Herald czyni uwagę, że jeżeli parlament ciągle odroczone będzie, mnóstwo bardzo korzystnych billów, które dotychczas wiele kosztowały pracy i usiłowania, zupełnie upadnie i na najbliższem zebraniu się izba na nowo znowu będzie musiała przechodzić.

— Petycja kradstwa Renfrew względem billu reformy, niedawano do izby parów zanesiona, miała długości 188 stop a 20,000 podpisów.

— Kollegium Królewskie zostało otworzone w przeszłą sobotę. Uroczystość ta obchodzona była jedynie tylko nabożeństwem w kaplicy tegoż instytutu i mową zagajającą biskupa londyńskiego. Zgromadzenie zebrane na ten obchód było wcale nieliczne.

A U S T R Y A

z Wiednia 17 Października.

— Cesarz Jmć osobiście przyjął Deputacyą Stanów Niższej Austrii, która się udała w d. 15 b. m. do zamku Cesarskiego Schönbrunn, w celu zwykłego, odebrania postulatów podatkowych na rok administracyjny 1832.

Marszałek Ziemiański Niższej Austrii hr. Goess przy sposobności tej wynurzył w treściwej mowie zapewnienie niezmienney wierności i przywiązania Stanów Niższej Austrii i prosił Monarchę o zachowanie łaskawey przychylności, iakiej prowincya ta, dotychczas zawsze doznawała.

Cesarz łaskawie przyjął te wyrazy wiernego przywiązania Stanów Niższej Austrii i na mowę hr. odpowiedział prawdziwie po oycowsku.

Z oświadczenia Monarchy przytaczamy tu następujące miejsce:

„Przymiuję z zadowoleniem życzenia które wierne Stany Niższej Austrii obiawiają mi w stosunkach zasmucających oycowskie moje serce; o szczerości tych życzeń jestem przekonany.

Wiadomo moim wieraym Stanom ile kocham moje ludy, i jak mocno dotykają mnie wszelkie ich cierpienia. Wszehľadna Opatrzność i na ten raz nie odwróci swej opieki od dobrych, pobożnych i w powinnościach wytrwałych ludów.“ (Dostrz. Austr.)

B E L G I A.

z Brukseli 14 Października.

— Jeden z dzienników tutejszych mówi, że już wyrachowano skład ministeryum. P. Lebeau nieotrzyma wydziału, lecz p. Devaux zostanie Ministrem Spraw Zewnętrznych a p. Meulenaere Spraw Wewnętrznych.

— Courier zawiera co następuje: „Kraży pogłoska iż Ministrowi Spraw Zewnętrznych przedwczora zakomunikowano nowy protokół. Protokół ten niemniej korzystny dla Belgii zawiera projekta, aniżeli ów z dnia 20 Stycznia i z tego powodu nasz rząd miał go zwrócić z oświadczeniem, iż na żadne inne warunki nie przystanie iak tylko na te które w 18 artykułach przedstępnych zostały wyluszczone.

— Na wczorayszem posiedzeniu Izby Reprezentantów naradzano się nad projektem do prawa w przedmiocie udzielić się mającey Rządowi władzy przeciw osobom o porozumieniu z nieprzyjacielem podeyrzanym. Minister spraw zagranicznych pierwszy zabrał głos i usiłował dowieść potrzebę tegoż, wystawiając je zarazem iako nieszkodliwe dla prawych obywateli. Potrzeba mówił uważać je iako polityk, nie zaś iako prawnik; że on sam w zwyczajnym stanie rzeczy oparłby się takimśn środkowi; że przeszła Dynastya miała także Koblencya. Ze w chwili, w której mówi, w wielu miastach Belgii piekielna snuje się intryga, administracya ma przecieź w swym ręku iey nici, przez co nie ma się czego obawiać. Minister zakończył swą mowę następującemi słowy: Sądzę, że dosyć powiedział dla usprawiedliwienia projektu do prawa, który Rząd wniósł z najwidoczniejszą niechęcią, i tylko na żądanie niektórych z pomiędzy Panów. Własnym zatem Panów życzeniom winien on iest w pewnym względzie swój początek. Jeżeli go Panowie przyjmiecie, tego się tylko obawiam, abyście Ministerstwu nie zrobili wyrzutu, że nie użyło dość ściśle powierzony sobie władzy. Jeżeli go Panowie odrzucicie, Rząd podobnież cieszyć się będzie, że przez wniesienie projektu dopełnił swego obowiązku.“

Minister Sprawiedliwości bronił prawa przeciw zarzutowi, iakoby nieodpowiedziało ustawie: mówiąc, że nie znajduje, aby iey było przeciwne, karać utrzymujących porozumienie z nieprzyjacielem, że prawo wyjątkowe nie zostaje w sprzeczności z ustawą, czego Anglia uchyleciem prawa habeas corpus naleywszy dała dowód; że z resztą trwanie prawa iest oznaczonem, a wykonywane pod okiem Izby, niebędzie mogło być nadużytem. Pan Felix Merode oświadczył, iż chociaż projekt niedostatecznym być mniema przecieź za nim głosować będzie, z powodu, iż sądzi go być potrzebnym do przeszkodzenia porozumieniom z nieprzyjacielem w tych krytycznych chwilach. Przeciwnie P. Fleussu nazwał prawo, prawem dążności, prawem wyłączenia, które iednym zamachem znosi wolność osobistą i nienaruszalność pomieszkania: że prawo to przedłuża zamieszki wewnątrz, a zdradza się zewnątrz. P. Rogier głosował za projektem w przekonaniu, że, władza przezeń nadana, nie będzie nadużyta. P. Leclereg wymówił się bardzo gwałtownie rzekł, że wiarołomne i gnuśne dusze usiłowały obalić prawa, które prawdziwi przyjaciele swobód ustanowili, i tym końcem przesadzili trudności, okoliczności i niebezpieczeństwa; że prawa wyjątkowe naywięcej wtedy tyl-

ko są potrzebne, gdy się wznieśie mocne i śmiałe stronnictwo zmierzające do obalenia Państwa, a naówczas prawo takie nie iest środkiem do pokonania go. Po przymówieniu się jeszcze Panów Barthelemy i Devaux za projektem, zaś Pana Henryka Brückere przeciw projektowi, dalszą naradę na jutro odłożono. Przy końcu posiedzenia Minister Skarbu wniósł jeszcze projekt do prawa, którego zamiarem iest pokrycie niedoboru około 6 milionów złotych. Ma się to stać za pomocą pożyczki 10 milionów a w szczególności 7 1/2 milionów na podatek gruntowy a 2 1/2 miliona na podatek osobisty, która pożyczka na dniu 1 Stycznia r. 1834 z procentem 50 ma bydź spłacona.

F R A N C Y A

z Paryża 15 Października.

— Wojsko północne wzmocnione zostało dywizyą Jenerała Jamin która stoi pod Givet i liczy teraz 80,000.

— W Aurillac w depart. des Cantals, zaszły rozruchy przy poborze opłaty od wina. Przeciwno szczęściu głównym burzycielom rozpoczęto śledztwo sądowe.

— Messenger des Chambres donosi: że usiłowano w Poitiers, ująć kilku żandarmów na korzyść dawney dynastyi.

— Dziennik Memorial bordelais zawiera następujący list, datowany z Madrytu dnia 3. b. m. W mieście naszym znajduje się obecnie tajemnicza osoba, która mimo wszelkiej ostrożności niemogła zupełnie dochować in cogito; wiemy bowiem, iż przybyła z Włoch, gdzie mówiła z Xiężną Berry, że bawiła przez pewny przeciąg czasu w Barcelonie i tam miewała częste schadzki z hr. Espanna; że po przybyciu do miasta tutejszego, udała się do San Ildefonso do Króla, i nakoniec że teraz mieszka u Xięcia Villa Hermosa. Osoba ta nazywa się René de Lizet kanonik z Tours Przełożony missyy. Na zapytanie iak długo myśli bawić w Madrycie, odpowiada, iż chce oczekiwać wypadków.“

— Constitutionel donosi że Syn hr. Bourmont wylądował z 70 francuzami z Portsmouth w Villa Garcia.

— Dziennik Constitutionel powiada: że w Izbie Parów panuje naywiększe rozburzenie, iż umówiono konferencyę, dla uchwalenia, iak Parowie mają postępować w położeniu, w którym ich postawiły terażniejsze rozprawy Izby deputowanych.

— Kommissya mająca się zatrudnić przeyzieniem listy cywilney, odbyła już drugie posiedzenie, na którym mianowała pana Odilon Barrot swoim sekretarzem.

— Dziennik National powiada, że po usunięciu się pana Saulnier, pan de Belleyme obeymie urząd prefekta policyi, który już raz posiadał za czasów Ministerstwa pana Martignac.

G R E C Y A.

— Udzielony przez gazetę powszechną list z Wiednia pod d. 8 Paźdz. zawiera co następuje: Wiadomości z Grecyi pomyslniejsze są dla Prezydenta Hr. Capodistrias. Trzey admirałowie pośredniczych mocarstw wspierają go silnie w przytłumieniu powstania, i wkrótce zapewne Naczelnicy oddani będą w ręce sprawiedliwości, dla otrzymania surowey kary praw. Jakkolwiek Miaulis po

łożył wiele zasług dla swej Ojczyzny w czasie wojny o niepodległość, zasługuje przecież na karę, i przez zuchwałe zniszczenie floty Greckiej utracił wszelkie prawo do wdzięczności swej Ojczyzny. Niemogąc, dopiero co powstałemu państwu Grecji dotkliwszego zadać ciosu, jak przez zniszczenie jego marynarki, powinienby nawet wrazie, gdyby inni przeciwniey Prezydenta jak np. Maurocordato i t. d. pewnego pobłażenia spodziewać się mogli, od wszelkiego ulaskawienia być wyłączoney.

N I D E R L A N D Y

z Hagi 17 października.

— Ostatnie posiedzenie Stanów Jeneralnych, zamknął dotychczasowy Prezydent drugiej Izby pan Toulon mową pożegnalną, w której dziękował za doznane dotychczas zaszczytne zaufanie, żałując iż nie może być do końca tak ważnych dla Ojczyzny urzędów (wiadomo że mianowany gubernatorem prowincy Utrecht). Następnie obiedwie Izby połączyły się a Minister Spraw Wewnętrznych, zamknął posiedzenia w imieniu króla.

z Amsterdamu 15 Października.

— I na naszey giełdzie mówiono o zbliżeniu się układów z Belgią. Duch spekulacyi, który od kilku miesięcy zupełnie drzymał, ocknął się na nowo z tem wszystkim kredyt na naszey giełdzie, w skutek ostatnich wypadków zachwiał się tak znacznie, iż czynności handlowe na czas odbyty z zupełną pewnością nie mogą ieszcze być zawierane.

N I E M C Y

z Dreżna 15 Października.

— N. Pan i Jego Xięcia Mość współrejent przy uorganizowaniu ministerium w nowy sposób, raczyli mianować następujących Ministrów, do wydziału sprawiedliwości P. Könnertitz, do skarbu P. Zerchau, do spraw wewnętrznych P. Zindenau, do wojny P. Zeschwitz, do wyznań religijnych i oświecenia publicznego Dra Müller, do spraw zewnętrznych P. Minckwitz. Nadto minister konferencyonalny rzeczywisty Rada Stanu Nostiz Jänckendorf będzie zasiadał w mającey się uorganizować radzie stanu, a minister stanu Carlowitz ma być członkiem przyszley ogólney Rady Ministrów. Minister Könnertitz został zarazem mianowany i Ministrem domu królewskiego.

S Z W A Y C A R Y A

z Bazylei 12 Października.

— Rada wielka po roztrząsieniu na wczorayszem i dzisieyszem posiedzeniu, zezwoliła na żądanie reprezentantów Seynu, wyrzeczony w imieniu tego ściągające się do udzielenia ogólney amnestyi, chcąc przynieść ofiarę większości głosów stanów; lecz natomiast znaczną większością głosów (81 przeciwko 9) naywyrażniey odrzucił żadaną zmianę ustawy.

T U R C Y A

z Belgradu 5 października.

— Pewne wiadomości z Bitoglia z d. 26 września zawierają doniesienia, według których znany naczelnik powstańców niższy Albani Seliktar-Poda który dotychczas broni się na zamku do zdobycia niepodobnym, miał być zmuszony do poddania swej twierdzy Wezyrowi. Seliktar-Poda według maie-

man mających pewną podstawę posiada podobno skarby Alego haszy Janiny, jest on jednym z pierwszych bogactw Turcyi i przez korzystne warunki ma pozostać przy swym majątku. Utrzymują z dobrych źródeł że przez przekupienie Wezyra wytednał sobie oddalenie się z rodziną i ze swemi bogactwami. Podobno ma się udać do Egiptu gdzie na zawsze osiadzie.

— Listy ze Skutari z 5 Września zawierają doniesienia że Jamed Basza pomysłnie oblega Skutari. Wały i fossy tego miasta były już z dwóch stron tak nadpsute, iż przy pierwszym natarciu spodziewano się przebycia tej ostatniey zapory zasłaniającey hantowników. Cała Albania, która od dawnych czasów w cząstkowej nieuległości, była ogniskiem powstań przeciw rządowi tureckiemu, ulegnie teraz zupełnie i wiele przybieśnie mu korzyści. Prócz tego w Skutari miano wiarogodne doniesienia, że woyska Bośniackie razem stanęły i proięki kapitulacyi przesłały Wezyrowi; część nawet ich miała się już udać do domów.

W Ł O C H Y

z Lucca 1 Października.

— Dziś przybył tu Jego Królewiczowska Mość Xiężę Maxymilian Saski w towarzystwie swey corki Xiężny Anieli, i niezwłocznie udał się w dalszą podróż do Florencyi.

R O Z M A I T O Ś C I

— (Nadest.) — Od lat przeszło 20 pracując w zawodzie nauczycielstwa domowego i publicznego przekonałem się, że jedną z głównych przyczyn niechęci do nauk zbyt często zdarzającej się w naszych uczniach, jest brak dobrego elementarza, a razem brak udoskonaloney metody w nauce czytania. We wszystkich dotąd używanych elementarzach porządek albo raczej układ liter jest bardzo pomieszany, a przez samo ich oznaczanie głosem tak niejednostayne utrudnia się syllabizowanie, które z siebie niepotrzebne naraza tylko na marną stratę czasu, mordernie uwagę i cierpliwość dziecinną, a nawet utrudnia potem czytanie, zadając dzieciom nałóg rozdzielenia wyrazów na sylaby i sylab na litery. Nareszcie i pisownią tak ściśle łączącą się z wymawianiem dotychczas wyłączono z elementarza i odsyłało do Grammatyki, przez co nauka początkowego czytania stała się bardzo niedokładną a razem długą i unuzaiącą. Nie jedno tedy dziecię chociaż i z wielkimi zdolnościami, zwłaszcza przy nietrafnem lubcale opaczonym postępowaniu uczących straci zupełnie ochotę do nauki, nim odbędzie tak mozolne i nudne najprzód poznawanie i wymawianie liter, potem syllabizowanie a dopiero czytanie.

Temi powodowany uwagami, opierając się na przekonaniu własnem i na doświadczeniu, umyśliłem ułożyć i wydać drukiem: nowy elementarz obeymujący w sobie naukę czytania, wymawiania i pisania jak nayzgodniey z głównymi zasadami naszego języka. W moim elementarzu dotychczasowy porządek liter stosownie do podobieństwa lub odmienności ich brzmienia, będzie całkiem zmieniony, a syllabizowanie opuszczone, bo od poznania liter nayprościey brzmiących jakimi są samogłoski, przystąpią zaraz dzieci do czytania sylab jak naywłaściwszym porządkiem ułożonych, przez co się nauczą dobrze rozpoznawać i wymawiać nie tylko spółgłoski pojedyncze, ale i

złożone czyli spólnie wzięte a mające pojedyncze i nieco od pierwiastkowego odmienne brzmienie. Potem dopiero podsię abecadło nowego układu, w którym litery pojedyncze i złożone jak nayprostszym i jednostaynym sposobem zostaną nazwane. Następnie dla wprawy w ciągle czytanie, poydą modlitwy i pieśni nabożne, zdania i przestrogi moralne, tudzież powieści prawdziwe lub bawieczne do czytania i uczenia się na pamięć. Nakoniec podane będą pewnym porządkiem w oddzielnych szeregach ułożone wyrazy wątpliwego wymawiania i pisowni, jako też wszelkie wyrazy z głównieyszemi odmianami, pokazującami zmianę liter jednych na drugie. Tym sposobem dzieci przy nauce początkowego czytania już powezmą praktycznie pierwsze zasady Grammatyki języka oyczystego, i ułatwią sobie wezszanie dalszą naukę mającą się w szkołach rozwinąć, wyjaśnić i uzupełnić. A metoda uczenia czytać i sposób postępowania z początkowemi uczniami podadzą się albo przy końcu elementarza albo w osobney umyślnie na to sporządzoney xiężeczce.

Dla poprawy zaś należytey moiego Elementarza, oraz dla wyważenia i udoskonalenia nowey metody, chciałbym wszystko podać pod własną próbę przez dawanie dzieciom publiczney lub domowey nauki czytania.

Elementarz wychodzić ma z druku częściami w miarę postępu uczniów, którym jakby w nagrodę ich pilności będą przynosił drukowane dalsze lekcye.

Rodzicie i Opiekunowie, życzący sobie abym doświadczał z ich dziećmi nowego elementarza i nowey metody początkowego czytania, raczą się zgłaszać do mnie przed dniem 10 Listopada r. b. od godziny 8 do 10 z rana w Poniedziałek, Szrodę i Piątek, a od godziny 2 do 4 po południu we Wtorek, Czwartek i Sobotę.

Mieszkam przy ulicy Nowy-świat w Pałacu Xiężny Sapieżyny w officynie po lewey ręce od wnyścia na 1 piętrze.

Dnia 27 Października 1831 r.
T. Sierociński.

— Znowu w Persyi padła manna. Wielka przestrzeń ziemi była nią pokryta, a w niektórych miejscach z 10 cali wysoko. Przedom była bardzo milem pożywieniem, a chleb, który z niej pieczono, był bardzo smaczny i pożywny. Już wr. 1829 próby manny, która padła była roku 1828, rozbierano w Paryżkiej akademii; pokazało się, iż to jest rodzaj mchu, który Bóg wie zkąd, w jakiey ilości w owe strony od wiatru zaniesionym bywa. W roku 1824 tóż samo trafiło się w Persyi. Wiemy także o podobnem zdarzeniu w wieku 16tym, a w onczas, jak dzieiopisowe mówią, bardzo wielu uratowała życie, bo właśnie straszny głód panował.

— W głębi Afryki południowey odkryto miasto założone przez murzynów, którego domy pod ziemią budowane, a w których przy naywiększym upale przyiemny chłód panuje. Powierzchnia ziemi, pod którą to miasto leży, przedstawia się oku jak obszerna płaszczyna piasku.

— W Paryżu na stolikach salonowych stawiają eleganckie koszyki ze rzniętego kryształu, w które kwiaty kładą, a niekiedy owoce na desert.